

בס"ד. ר"ד ליל ה', ג' אייר, ה'תשי"ד*.

בלתי מוגה

א. נמצאים אנו עתה בזמן האביב והקיץ.

הענין המיוחד בזמן האביב והקיץ — שבו מתרעננים ונעשים פעילים כל הצמחים ובעלי החיים, ואז מוציאים הם מתוכם את כל מה שקלטו וצברו במשך ימי החורף. ומהיכן קולטים הצמחים לתוכם כל ענינים אלו — מהאדמה.

וכן הוא גם אצל בני אדם:

עד שנתם העשרים — הרי זה בחי' ימי החורף שלהם, שאז צריכים הם לקלוט את כל הענינים, כדי שאחרי כניסתם לשנתם הכ"א, הכ"ב, הכ"ג וכו' — שהם ימי האביב והקיץ שלהם, שבהם כל אחד ואחד מסתדר, מי בעבודה ומי בעסק, ומגיעים לנישואין בשעה טובה ומוצלחת — יתעוררו ויהיו פעילים בענינים אלו.

ומניין לוקחים קליטה זו — מהתורה, שענינה לימוד והוראת דרך, ולכן עליהם לקלוט ממנה לתוכם, ב"זמן החורף" שלהם, לימודים והוראות, כדי שמאוחר יותר ישתמשו בכך כדי לחיות חיים פעילים — שכא"א יהי' מורה דרך ומנהיג ("לידער") בסביבתו, ועכ"פ — מנהל בביתו, ואת הכח וההוראות לזה — מקבל מהתורה.

והיינו, שלגבי האדם — העתיד (ימי האביב והקיץ) הוא טמיר ונעלם, ובמילא אינו יכול להכין את עצמו לדבר בלתי ידוע. ולכן גילה לנו הבורא — שכל חילוקי הזמנים דחורף אביב וקיץ וסתיו הם מדרכי הבורא — את תורתו הקדושה, שהיא המורה לנו בכל הענינים, גם אלו העתידיים להיות, שהרי אצלו ית' העתיד הוא כמו העבר, בשוה.

ואל יאמר האדם שקשה הדבר לפניו — שהרי "לפום גמלא שיחנא"¹, והיינו, שזה גופא שהבורא ית' מסר וצוה לנו את תורתו ומצוותיו, היא הראי' וההוכחה האמיתית שבכוחנו ללמדה ולשמרה.

ב. והנה, כל מיני המאכל צריכים שמירה מפני רקבון, ולכן יש

* אל החבורה של הרה"ת ר' דובער (1 כתובות סז, רע"א. וש"נ. בוימגארטען.

להחזיקם במקום שיש בו מזג אוויר השומר עליהם שלא ירקבו. ובדרך-כלל — מחזיקים אותם במקרר וכיו"ב.

ועד"ז בתורה, שהיא מזון רוחני — שגם היא זקוקה לאווירה והנהגה כזו, שלא תרקב ח"ו. וזהו ענין מצוות מעשיות, שהם האווירה שבהם ועל ידם מתקיימת גם התורה.

ואף שבתחילת העבודה אין האדם טועם שום טעם במצוות מעשיות, כמו נטילת ידים שחרית, תפלה וברכות — הרי בהמשך עבודתו יתחיל להרגיש הטעם שבהם.

וכמשל ילד קטן, שאין חפצו ללכת לבית-הספר, ואדיר חפצו לאכול "גלידה" וממתקים ולשחק ב"כדור"... והטעם לזה — כי בגלל רכותו בשנים, אינו רואה ומרגיש עדיין את התועלת והשימוש בלימודים שלומדים בבית-הספר, כמו "כימא" ו"פיזיקא" וכדומה, משא"כ ב"גלידה" והמתקים ומשחק ה"כדור" — מרגיש הוא מיד את הטעם והמתיקות שבו.

ועד"ז בעניננו — שבתחילת העבודה האדם הוא בדוגמת התינוק, שאינו מרגיש טעם בהעבודה כו', אבל אחרי שיתרגל מעט מעט בקיום המצוות מעשיות — ירגיש שע"ז מתעלה ומזדכך כו'.

ג. והנה, ההנהגה ע"פ התורה וקיום המצוות מעשיות — הם הכלים לחיים מאושרים.

והטעם לזה:

חוסר טעימת הטעם בהעבודה, וכך האמתלאות השונות שלא לעסוק בתורה — הם עצת היצר הרע שבכאו"א, והמלחמה שיש לכאו"א בזה היא ההתגברות על היצר. ולכן, כאשר האדם גובר על היצר, מתנהג ע"פ התורה ומקיים המצוות מעשיות — עושה שלום בתוכו ובעצמו, והיינו שנעשה אצלו מצב של שלום והרמוני'.

ואתם כולכם — לימדו יותר תורה וקיימו יותר מצוות. נמצאים אתם על הדרך האמיתית, אלא שעליכם להתחזק כדי להגיע אל המטרה, ע"י לימוד התורה וקיום המצוות, ואז שלום והרמוני' יהי לכם.

ד. מזמן לזמן — מתקיימת כאן התוועדות. ובכן: בואו לכאן ונתוועד יחד, נשיר יחד ונרקוד יחד.

בואו עם הבשורה הטובה — שהנכם נמצאים כבר לאחר המלחמה
הפנימית, וניצח צד הקדושה.
יעזור לכם הקב"ה, לכאו"א בהמצטרך לו במילואו.

